

โรคไข้หวัดนกสายพันธุ์รุนแรง

(Highly Pathogenic Avian Influenza, HPAI)

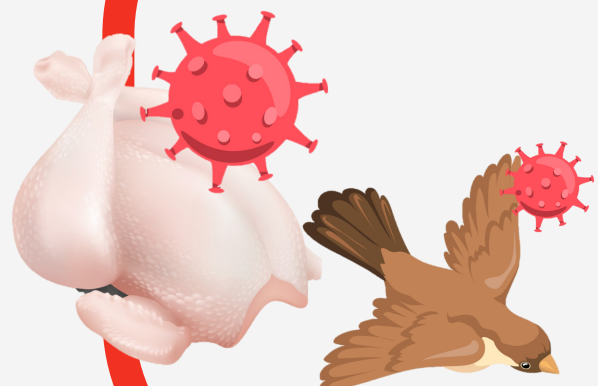
ไข้หวัดนกสายพันธุ์ก่อโรครุนแรง มีหลายชนิดย่อย
เช่น H5N1, H5N8, H5N6, H7N9 และ H7N7 เป็นต้น

ไข้หวัดนกสายพันธุ์รุนแรง (HPAI) ก่อโรคในสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด
และนกอพยพ ในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม รวมถึงในคน
ในปี 2564 เป็นต้นมา พบรายงานการระบาดมากขึ้นในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
เช่น มิงค์ แมวน้ำ สิงโตทะเล สุนัข แมว สิงโต นาก หมี เป็นต้น

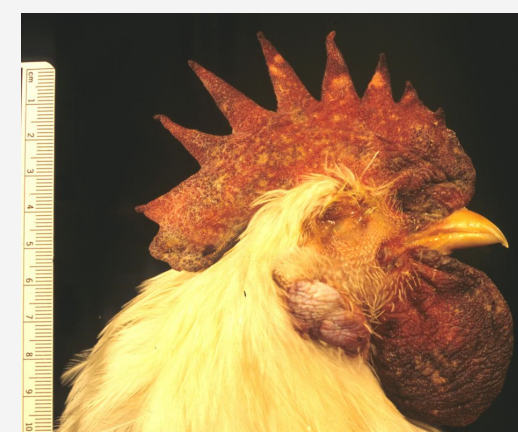
การติดต่อ

ผ่านทาง เยื่อจมูก ตา หรือปาก จากการกินอาหารที่ปนเปื้อนเชื้อไวรัส
จากสิ่งคัดหลั่ง เช่น อุจจาระ น้ำมูก หรือน้ำลาย หรือสัมผัสสัตว์ที่ป่วย
ตายโดยตรง

อาการโรคไข้หวัดนกในสัตว์ปีก

- ตายเฉียบพลัน
- หายใจลำบาก หน้าบวม น้ำตาไหล
- ชัก คอบิด
- ท้องเสีย
- ขนยุ่ง ชิม ไม่กินอาหาร
- หงอน เหนียงสีคล้ำ
- หน้าแข้งมีจุดเลือดออก

WOAH

อาการโรคไข้หวัดนกในสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

- ตายเฉียบพลัน
- หายใจลำบาก มีจุดเลือดออก
- ชัก ทรงตัวไม่อยู่ เดินเซ อัมพาต
- ท้องเสีย ถ่ายเป็นเลือด

ระยะฟักตัว

ระยะฟักตัวสั้นที่สุด คือ 2-3 ชม จนถึง 14 วัน

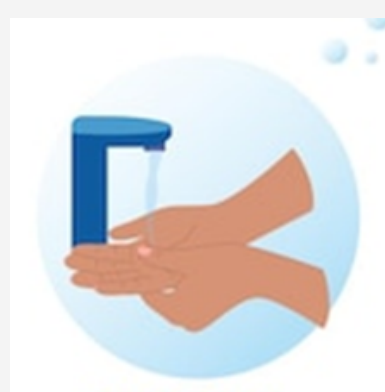
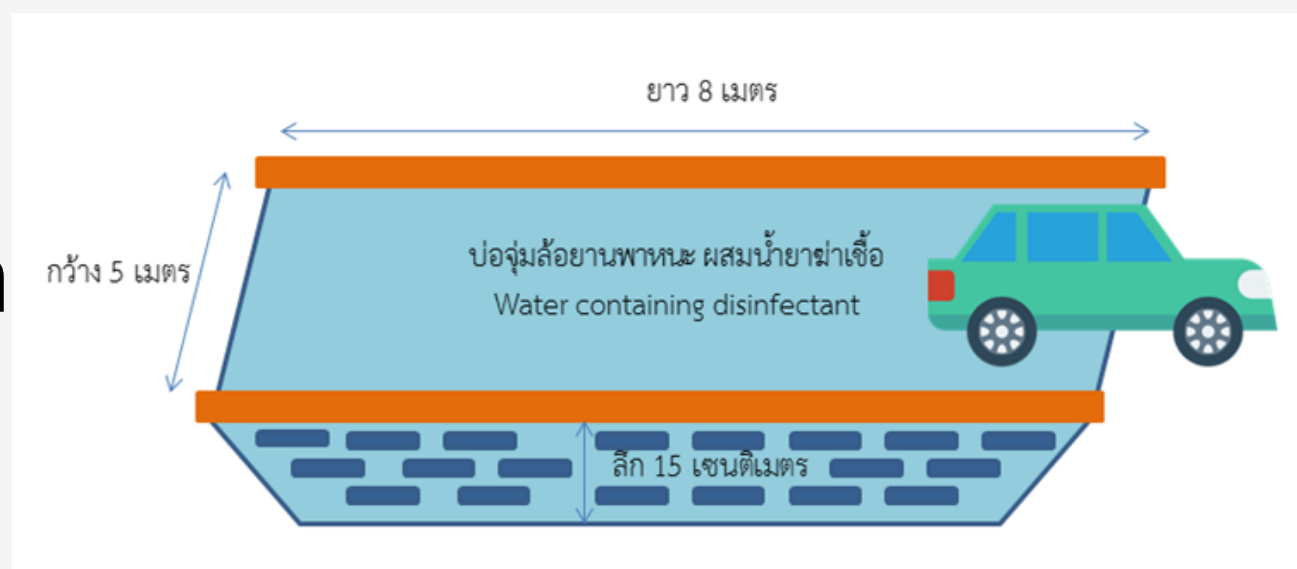
ระยะฟักตัวเฉลี่ยในระดับฝูงสัตว์ปีก คือ 14 วัน

การป้องกันโรคไข้หวัดนก ในสวนสัตว์

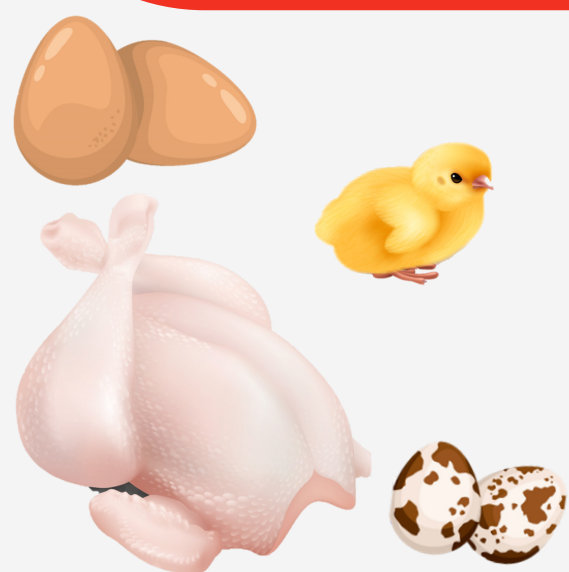

**มีอ่างจุ่มล้อ สำหรับยานพาหนะทุกชนิด
บริเวณประตูทางเข้าสวนสัตว์**

**มีอ่างจุ่มรองเท้าบูท และอ่างล้างมือ
พร้อมน้ำยาฆ่าเชื้อที่เหมาะสม
บริเวณทางเข้า-ออก ส่วนเลี้ยงสัตว์**

**สัตว์ปีกที่จะนำเข้าสู่สวนสัตว์
ต้องมาจากแหล่งที่มีมาตรฐาน สุขภาพแข็งแรง
มีการตรวจโรคและกักโรคตามขั้นตอน
หลักเลี้ยงการรับสัตว์บริจาคที่ไม่ทราบที่มา**

**อาหารประเภทสัตว์ปีกทุกชนิด
ต้องมาจากแหล่งที่มีมาตรฐาน ปลอดโรคไข้หวัดนก
และผ่านการฆ่าเชื้อ ก่อนนำไปใช้เลี้ยงสัตว์**

**หากพบซากสัตว์ปีก/สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม
ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้แจ้งสัตวแพทย์ทันที
ห้ามจับด้วยมือเปล่า**

